

LIKOVNI SUSRET SUBOTICA
KÉPZŐMŰVÉSZETI TALÁLKOZÓ
DOKUMENTACIJA — DOKUMENTACIÓ
1/3 8. sz. 1994.

МИЈО МИЈУШКОВИЋ

LIKOVNI SUSRET
KÉPZŐMŰVÉSZETI TALÁLKOZÓ
SUBOTICA

Већ је речено: једино оружје које, истински, сања и призива сваки умјетник јесте окружје самоће, спокојства и унутарње испуњености. Мијо Мијушковић је један од ријетких умјетника, наших савременика, који је домаћио ту, рекао бих, тешко домаћиву но идеалну мјеру. Зато је о њему и његовом скулпторском умијећу и лагодно и изазовно свједочити. Лагодно, јер је ријеч о једноставном, чистом и природном човјеку, па је и отиске његовог умјетничког дара лако именовати и узгробити у њима примјерен умјетнички контекст. Изазовно, јер је Мијушковићева умјетничка ријека пуна меандара, у чијим брзацима станује читав један космос.

Мијо Мијушковић је једна од најзначајнијих вајарских физиономија у нас. Његово скулптурско умијеће је изазов скулпторском умијећу природе, али, једновременно, и природан продужетак скулпторског умијећа природе. Тумачити га значи, континуално, препознавати тај ход од природе ка култури, односно умјетности, али и назад - од умјетности ка природи: идентификовати, како се једно обличје преобрађује у друго, једна вриједност у другу, при чему ново обличје, нова вриједност, чува и обогађује дух првотности. Најпосле, како свијет материјалности чува своју материјалност, оплемењујући је патином материјалности - духовности, али и душевности: како Мијушковићев вајарски отисак напушта своју бешумну и ћутљиву љуштину - проговара, прича, заводи, обеспокојава!

Самобитност, свјежина уобличења, љепота и изражајност то су разјаснице, уз чију помоћ је могуће "посјетити" најскровитије превоје Мијушковићевог скулпторског умијећа. За овог вајара важи став угледника модерног свјетског пјесништва **да бити уметник значи не рачунати, не бројати, дозријевати као стабло које у бурама прољећа стоји без страха да након тога не би могло доћи љето** (Р.М.Рилке). Јер, у његовом случају, зашто не рећи, љето је свагда ту!

Селимир Радловић

КАМЕНОВИ МИЈА МИЈУШКОВИЋА

Ево како и рука коју везују
одвезује и милује
твој камен творче
Ево како се ослања
на његово снажно раме
Ево како улази у њега
и излази на ову страну
износећи и ону другу
драгоцену
и оно између
што се на видело
изнети не да

Која га добра вода
које тамне понорнице
које раскошне и силне бујице
одвалише
и докотрљаше догде
до ове одаје одјека
да га дуго самовање дочека
да га детиње чуђење нађе
и дозивање живог створа
углача до овог разговора

Овај камен
донет је опет
готово из недохода
и опет са дна
или изнутра

У руци дародавца
расцветавају се из њега
пламичци праватре
и прах звезданих прашиника
цакли се сунчев одсјај
светлуцају из дубоког сна
и бистрина воде
и њен талог
и разнобојни наноси

Све се то сада може
гледати
и додиривати
и руком и дахом
и показивати пријатељима

Ја немам што до камена казат
а овај камен трепери

жељан људског разговора
а овај црни камен
са белом жилом куцавицом
и у моме дому
и на туђем тргу
и у овом безпућу
свему се присно обраћа
и толико тога
што ја не умем
уместо мене казује

Проклета моја постојбино
у мразу тмуши и пустоши
ево ти камена светиљке
додај га руци светитељској
да се брани
да нас брани
од пашчади смрти пуштене

Томислав Мијовић

ИНДИВИДУАЛНЕ ИЗЛОЖБЕ:

- 1964 - ЦЕТИЊЕ (Плави дворца)
1964 - ЦЕТИЊЕ (Умјетничка галерија)
1966 - НИКШИЋ (Дом културе)
1967 - ДУБРОВНИК (Умјетничка галерија)
1968 - ХЕРЦЕГ - НОВИ (Умјетничка галерија)
1969 - БУДВА И УЛЦИЊ (заједно с Драганом Лубардом)
1970 - РИМ (два пута)
1971 - КОСТА СМЕРАЛДА (Зелена обала), САРДИНИЈА - групна
1973 - СПАЈЕР (заједно с Н. Гвозденовићем) - ЗАПАДНА ЊЕМАЧКА
1974 - БЕОГРАД (Галерија Културног центра, заједно с Д. Лубардом)
1976 - ПИВА (Црногорска електрана)
1976 - ТИТОГРАД (Народно позориште)
1977 - БЕОГРАД (Галерија Културног центра)
1978 - ПАРИЗ (Галерија Л.И.Ц.Е.И.)
1979 - КЛЕРМОН - ФЕРАН (Галеријасалона "Оверљ")
1979 - ЛИОН (Галерија аудиторијума Маурице Равел)
1979 - НИЦА (Интернационални фестивал књига)
1979 - КАН (Галерија "Део - Царде")
1979 - МУЛЕН (Галерија "Марио дес Моулинс")
1979 - РЕМС
1980 - ПАРИС (Галерија Центра за културу СФРЈ)
1990 - БОР БОРСКИ СУСРЕТ БАЛКАНСКИХ КЊИЖЕВНИКА
1991 - НИКШИЋ (Дворца краља Николе)
1992 - БЕОГРАД (Умјетнички павилон "Цвијета Зузорић")
1992 - Галерија несретних - Дворца
1992 - БАР Завичајни музеј (дворца)
1993 - НОВИ САД Велика галерија Културног центра Новог Сада

- 1994 - ВРБАС
СУБОТИЦА ликовни сусрет

ВАЖНИЈЕ КОЛЕКТИВНЕ ИЗЛОЖБЕ:

- 1970 - БЕОГРАД, РИМ, БАРИ, ХАСЕН, ПАРИЗ, ЗАГРЕБ (Савремена умјетност Ц.Г.)
1977 - ТРЕЋИ БИЈЕНАЛЕ МАЛЕ ПЛАСТИКЕ - МУРСКА СОБОТА

- 1980 - ШТУТГАРД, ХАМБУРГ, МАНХАЈМ И ОСЛО (Савремена умјетност Ц.Г.)
1985 - СЕДМИ ЈУГОСЛОВЕНСКИ БИЈЕНАЛЕ МАЛЕ ПЛАСТИКЕ - МУРСКА СОБОТА, ЊУБЊАНА, ПИРАН

Редовно излаже на Салону "13 Новембар", Цетиње, као и с годишњим изложбама УЛУС, чији је члан.

НАГРАДЕ:

За скулптуру Салона "13 новембар", 1968.

Прва награда Салона "13 новембар", Цетиње 1977.

Награда за скулптуру на Бијеналу мале пластике - Мурска Собота 1977.

Награда никшићког Салона за скулптуру, 1980.

Салон "Дес артс", октобар 1989, Схолет, медаља за скулптуру.

Добитник тринаестојулске награде 1992. за ликовне умјетности.

Издавач:

ЛИКОВНИ СУСРЕТ -
KÉPZŐMŰVÉSZETI TALÁLKOZÓ
24000 СУБОТИЦА, Ленјинов парк 5
ДЕЧЈЕ ПОЗОРИШТЕ -
GYERMEKSZÍNHÁZ
"КУРИР ЈОВИЦА"

24000 СУБОТИЦА, Ленјинов парк 10
Главни и одговорни уредник:
Олга Шрам
Слободан Марковић
Редакција:
Слободан Маковић

Петар Шади
Катарина Тонковић Маријански
Фотографије:
Светолик Ђурановић
Штампа:
Глобус Суботица 1994.

